

Yod

Revue des études hébraïques et juives

14 | 2009

La littérature israélienne, miroir d'une société multiple

Constat de beauté (poèmes)

Ronny Someck

Traducteur : Marlana Braester

Édition électronique

URL : <https://journals.openedition.org/yod/351>

DOI : 10.4000/yod.351

ISSN : 2261-0200

Éditeur

INALCO

Édition imprimée

Date de publication : 1 octobre 2009

Pagination : 119-122

ISBN : 978-2-85831-178-1

ISSN : 0338-9316

Référence électronique

Ronny Someck, « Constat de beauté (poèmes) », *Yod* [En ligne], 14 | 2009, document 7, mis en ligne le 31 octobre 2011, consulté le 08 juillet 2021. URL : <http://journals.openedition.org/yod/351> ; DOI : <https://doi.org/10.4000/yod.351>

Ce document a été généré automatiquement le 8 juillet 2021.

Yod est mis à disposition selon les termes de la Licence Creative Commons Attribution - Pas d'Utilisation Commerciale 4.0 International.

Constat de beauté (poèmes)

Ronny Someck

Traduction : Marlena Braester

La vengeance de l'enfant bègue נקמת הילד המגמגם

היום אני מדבר לזכר המלים שפעם נתקעו לי
 בפה.
 לזכר גלגלי השנים שפוררו הברות
 מתחת לשון והריחו את אבק השרפות
 בקנח בין הלע לשפתים החשוכות.
 חלמתי אז להבריח את המלים שגארו כסחורות גנובות
 במחסני הפה,
 לקרע אריזות הקרטון ולשלף את
 צעצועי האל"ף-בי"ת.
 המוכה הייתה מניחה יד על כתפי ומספרת שגם משה
 גמגם ובכל זאת הגיע להר סיני.
 החר שלי הנה ילדה שגשבה
 לידי בכמה, ולא הייתה לי אש בסנה הפה
 כדי להבעיר, לנגד עיניה,
 את המלים שגשרפו באהבתי אותה.

- 2 Je parle aujourd'hui en souvenir des mots coincés autrefois dans ma bouche, en souvenir des roues dentées broyant les syllabes sous la langue et sentant la poudre à canon entre le palais et les lèvres sombres.
 Je rêvais alors de faire passer ces mots clandestins camouflés comme des marchandises de contrebande dans les cavernes de la bouche, déchirer l'emballage de carton et arracher les jouets de l'alphabet.
 La maîtresse, posant une main sur mon épaule, racontait que Moïse bégayait aussi et

pourtant il avait atteint le Mont Sinaï.
Ma montagne à moi, c'était une fillette assise

- 3 à mes côtés dans la classe, mais je n'avais pas de braise dans le
buisson ardent de la bouche
pour attiser, devant elle,
les paroles consumées d'amour.

Blé חטה

4 לליאורה ושירלי
שדה חטה מתנפנף על ראש אשתי ועל
ראש בתי.
כמה בנאלי לתאר כך את הבלונד,
ובכל זאת, שם צומח הלחם
של חיי.

À Liora et à Shirley

- 5 Cet ondolement des blés -
ce n'est que la tête de ma femme,
ce n'est que la tête de ma fille.
Si banale - l'image des cheveux blonds,
mais le pain de ma vie.

Poème du bonheur שיר אשר

6 אֲנַחְנוּ מוֹנְחִים עַל הָעוֹגָה
כְּמוֹ בְבוֹת חֶתָן כְּלָה.
גַּם אִם תְּבוֹא הַסַּכִּין
וְנִסָּה לְהַשְׁאֵר בְּאוֹתָהּ הַפְּרוֹסָה.

- 7 Nous voilà posés sur le gâteau
comme deux poupées : les nouveaux mariés
quand bien même viendrait le couteau
c'est sur la même tranche qu'on tâcherait de rester.

Algérie אלג'יר

8 אִם הֵיְתָה לִי עוֹד יְלֵדָה
הֵיְתִי קוֹרָא לָהּ אֲלֵג'יר,
וְאַתֶּם הֵיְתֶם מְסִירִים בְּפָנַי אֶת הַכּוֹבְעִים הַקּוֹלוֹנְיָאֵלִים
וְקוֹרְאִים לִי "אָבוּ אֲלֵג'יר".
בְּבִקְרָה, כְּשֶׁהֵיְתָה פּוֹקֶחַת עֵינַי שׁוֹקוֹלֵד
הֵיְתִי אוֹמֵר: "הִנֵּה אֶפְרִיקָה מִתְעוֹרְרָת",
וְהִיא הֵיְתָה מְלַטֶפֶת אֶת הַבְּלוֹנְד בְּרֹאשׁ אַחוֹתָהּ
וּבְטוֹחָה שְׁגֵלְתָהּ מִחֲדָשׁ אֶת הַזֶּבֶב.
הַגְּרָגְרִים עַל שֵׁפֶת הַיָּם הֵיוּ אֲרֵגֵז הַחוֹל שְׁלָהּ,

ובטביעת ההגל של הצרפתים שברחו משם
 היתה מחביאה את התמרים שנשרו מהעצים.
 "אלג'יר", הייתי מהדק ידים על מעקה המרפסת וקורא לה :
 "אלג'יר, בואי הביתה, ותראי איך אני צובע את קיר המזרח
 במברקשת השמש".

9 Si j'avais encore une fille

je l'appellerais Algérie,

et vous ôteriez devant moi vos chapeaux coloniaux en m'appelant "Abou-Algérie".

Le matin, quand elle ouvrirait ses yeux de chocolat je dirais : "Voilà, l'Afrique se réveille", et elle caresserait le blond sur la tête de sa sœur, sûre d'avoir redécouvert l'or.

Les grains au bord de la mer seraient sa caisse de sable et dans les traces des pas des Français qui se sont enfuis elle enfouirait les dattes tombées des dattiers.

"Algérie" je serrerais la balustrade du balcon en l'appelant :

"Algérie, viens voir comment je peins le mur à l'est
 au pinceau du soleil !"